

Com un vi novell

Quan s'escau el dos-cents aniversari de la publicació de la primera part del Faust de Goethe, Antoni Cisteró (Barcelona 1946), a través de Cossetània edicions, ens obsequia amb un llibre deutor del cèlebre drama goethià. El mateix títol n'és un manlleu: *jo et convoco, Esperit de la Terra, que m'has de donar força com faria un vi novell!*

El triangle Faust-Mefistòfeles-Margarida s'actualitza en Joan Seuba-Lluçà-Rita. Ambientats en una ciutat, Avelleda, situada al sud de Catalunya; en l'actualitat de principis del segle XXI. En el Centre Recreatiu Sant Pancraç -de reminiscències republicanes-, ara convertit en un rònc casald'avis, és on es cou la transacció de compra-venda de l'ànima de Joan per part de Lluçà, un simpàtic mefistòfeles hereu estrofolari de l'estètica hippy. Personatge sentencios, irònic, mig filòsof i enamorat del Faust. En el mas on viu amb altra gent en un ambient comunal un xic periclitat assagen eternament el drama faustià com un esport, no hi ha cap pretensió de presentar-lo a escena, per ells és un divertiment que omple el temps d'oci i que dóna resposta a les inquietuds vitals dels estadants del mas.

Lluçà és qui porta el bar del Centre Recreatiu. És un personatge vital i positiu, no s'està de citar passatges del Faust per sentenciar i donar respostes, sempre sorprenents, a la vida anodina que transcorre entre els clients habituals entretinguts pesant figures amb el diari al davant o jugant al dòmino.

Joan, viudo i jubilat, acostumat a ser manat, sofreix una transformació, es rejuveneix, desa *les recances en el bagul de les cabòries innecessàries* en paraules de l'autor.

El procés de rejuveniment de Joan és interior, és mental i corre paral·lel a la resistència que presenta a vendre una peça de terra que té en en seu Miravall nadiu. Un poble on l'únic que destaca és l'ermita de Santa Rita situada al cim d'un muntanyola i que té valor com a paisatge, diguem-ne, típic i representatiu del poble. Qui vol comprar la seva terra du entre mans un tripijoc que demana una forta inversió econòmica. El fet que Joan i un altre veí no venguin, tot i les pressions de tot tipus, fa que la gran inversió que transformaria els voltants de Santa Rita no prosperi.

El tercer personatge crucial, Rita, la que fa el paper de Margarida, té un perfil molt diferent al del seu referent literari. Ella aporta seguretat a la relació amorosa davant d'un Joan carregat de dubtes tal com es pot veure al capítol XXXIV:

-M'estimes, Joan?

-Jo... Rita... per a mi ets com un somni. Ets la passió que mai havia ni tan sols intuït. Però tu...

-Mira, Joan, no hi tornis. Ara estem junts. Tenim, per dir-ho així bona sintonia. Doncs viu-la, viu-la ara, al moment. Només et puc dir que sóc sincera.

Així, doncs, veiem que l'Anton Cisteró manlleva del tema de Faust els personatges centrals, però els dóna una dimensió nova, una vida nova i un final també diferent. L'Anton fa una aposta ferma en decidir-se a fer una actualització d'aquesta volada. De fet la mateixa solapa del llibre ens diu que *considera la literatura el seu mitjà per expressar les experiències i les reflexions que sorgeixen d'una formació pluridisciplinària i d'un ampli ventall d'interessos*. Prova d'aquest interès per la literatura és que ha obtingut els premis de teatre La Carrova 1998 (*Peixets de colors*) i 2005 (*Quan l'infern sigui atiat*), i Théâtreon 2001 (*Feu-me lloc!*), i ha estat finalista dels premis d'Eivissa de novel·la (*Sabàtic*) i E-poemes 2003 de *La Vanguardia*.

JESÚS FIGUERES

Publicat al diari *El Punt* el 15 de desembre de 2008

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=3181781